

SVENTADIENIO BALSAS

Adelaide, 1953 m. rugsėjo mėn. 27 d., 18 Sekn. po Sekminių. Nr. 26.

VII. V i e n u m a

Vienuma nereiškia pasitraukimo į dykumas. Ji gali būti ir žmonių spūstyje. Tai ne tas pat, ką apleidimas, bejėgiškumo šauksmas. Vienuma gali būti kas tai pozityvaus, gali būti jėga ir veiksmas, valia ir išsipildymas. Tai sielos būklė, sielos atsiribojimas nuo daugelio. Ryšys gali pasilikti su keletu artimų asmenų, bet didžiajai miniai į sielos vidų įėjimas draudžiamas. Tas atsiribojimas gali būti ilgas, patvarus, per visą gyvenimą, ir gali būti aprėžtas tik tam tikrai vietai, tam tikroms dienoms ar valandom. Vienumos žmogui yra priešingas žmogus mėgstas triukšmas, kuris yra nelyginant atviri vartai ar vieša gatvė, kur visi laisvai gali vaikščioti.

Abi šitos būklės turi savo pavojų ir trūkumų. Vienumos žmogus gali tapti nuo gyvenimo atitrūkęs, be meilės ir be visuomeniško susipratimo. Iš kitos pusės, viešumos žmogus gali būti į visas puses išsidalinęs, išsiblaškęs, jokiame rimtesniame darbe netikęs. Vienuma gali būti laiminga ir nelaiminga. Nelaiminga bus tada, kai žmogus be užuojautos kitiems užsidarys savo mūruose. Tam užsidarymui gali būti įvairių priežasčių. Jų paprasčiausia tai - žmonių ir gyvenimo baimė. Žmogus galvoja taip: jiems nieko nereiškiu ir nieko negaliu duoti, o jie manęs nenori. Kartais pasitaiko ir karčių patyrimų, kai kiti žmogaus nesupranta, jį niekina, išjuokia. Atsiranda menkavertiškumo jausmas. Žinoma, netrūksta nesusipratėlių, kurie save genijais, o kitus laiko kvailiais. Jie atsiskiria ir nuo kilniausių sielų.

Pas kitus žmones vienuma sukuriama ne dėl aplinkumos, bet iš pačios sielos: ji tik save tepripažįsta, tik save myli. Tikrumoje tai jokia meilė. Tai tokių žmonių būklė, kurie jokios meilės neturi, kurie teturi tik savo "aš". Bet tai stabmeldybė, tai didžiausia nuodėmė. Tokios vienumos žmonės sukuria savo teorijas, filosofijas, net religijas. Jie įsikalba, kad vienuma yra jų ypatingas likimas ir išrinkimas. Visų žmonių sielos jiems atrodo lyg pasmerktos, kabančios tamsioj ir tuščioj erdvėj. Tačiau jų pačių vienuma iš tikro yra apleidimas. Nelaiminga vienuma slėgė ir daugelį tironų, genijų ir griežtųjų atgailos skelbėjų. Jų vienuma buvo šalta, ir ji sielą padarė apkartusią, kitiems neprieinamą. Į viską vienišasis žiūri tamsiai. Jo vienuma pasidaro per daug gili dėl jo paties puikybės, pervertinimo, sudievinimo. Jo gyvenimo kelias tampa kelione į mirusiųjų šalį, palydimas nenutraukiamos tylos.

Laiminga vienuma nickuomet nėra absoliuti. Ji sielos neužmūrija visiems laikams, bet yra lyg tyli šventovė sielos gūduroje, lyg šviesus kambarėlis, kur šviečia amžina lempelė. Iš to kambarėlio grįžtama į žmones, einama į pasaulį. Tame kambarėlyje gi susitinka Dievas ir

žmogus. Nors visi žmonės nuo jo atsimestų, nors jam nutrūktų visi ryšiai, - jis savo vienuroje gali išlikti laimingas, nes savyje turi pilnumą. Tai vidinis žinojimas, tikėjimas, tikslų tiesumas, troškimų tyrumas. Juo turiningesnis yra žmogaus vidinis gyvenimas, juo lengviau jis gali įsileisti į vienumą, juo mažiau jis bejaučia gatvės triukšmą.

Ši vienuma yra tikroji žmogaus tėviškė. Žinoma, stiprus vidinis gyvenimas yra surištas su skausmais, atsižadėjimais, aukomis ir kartumais. Tačiau toje vienuroje surandama gylybė ir laimė. Laimingo gyvenimo jausmas, pergalės jautimas žmogų stiprina. Tokios vienuos žmogus dvasiškai negali susirgti. Priešingai - jis tampa sveikesnis, labiau išlygintas ir subrendęs. Jis jaučia reikalą laikas nuo laiko atsitraukti į savo sielos kambarėlį. Ir tik Dievas ir sąžinė gali jį vėl stumti eiti į kasdieninį gyvenimą tarp žmonių, jiems nešant palaimą, rodant meilę. Tokios vienuos žmonės yra didžios meilės žmonės.

(Mintys iš P. LIPPERTO "Abenteuer des Lebens")

***** O *****

GERB. PP. DAIL. RŪKŠTELEI, PASKAITININKUI A. KUBILIUI, MENININKAMS BEI MUZIKAMS L. LENIGUI, P. MATIUKUI, P. PUSDEŠRIUI, G. VASILIAUSKIENEI, J. VENSLOVAVIČIUI, MALONIAI PRISIDĖJUSIEMS PRIE J. E. ARKI-VYSKUPO J. SKVIRECKO GRAŽIAUS PAGERBIMO - MINĖJIMO, VISŲ ADELAIDĖS LIETUVIŲ TIKINČIŲJŲ VARDU NUOŠIRDŽIAI DĖKOJA

KAPELIONAS

PAMALDOS LIETUVIAMS ŠI SEKMADIENI (rugsėjo m. 27 d.): 8 val. ryto LOBETHALyje ir 6 val. vak. ADELAIDĖJE, šv. Juozapo bažnyčioje.
KITA SEKMADIENI (spalių m. 4 d.): 9 val. ryto ALBERT PARKE ir 10, 30 val. ADELAIDĖJE.

KITAS ŠEŠTADIENIS (spalių 3 d.) bus pirmasis spalių mėnesio šeštadienis. Pamaldos šv. Juozapo bažnyčioje 9 val. ryto.

ALB ADELAIDĖS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS

ALB Adelaidės Apylinkės Valdyba š. m. spalių mėn. 4 d. (sekmadienį), tuojau po pamaldų šv. Juozapo bažnyčios salėje kviečia Adelaidės lietuvių Bendruomenės susirinkimą. DIENOTVARKĖ:

1) ALB Tarybos narių rinkimai, 2) Nėmų Įsigijimo Komisijos pranešimas, 3) Laisvi pasitarimai. - Visus tautiečius prašome tam retam reikalui skirti bent valandą savo brangaus laisvalaikio ir šiame susirinkime dalyvauti.

ALB Adelaidės Apylinkės V a l d y b a.

ALB Adelaidės Apylinkės Valdyba š. m. s p a l i ų m ė n e s i skelbia RŪBŲ, AVALINĖS IR PINIGINIŲ VAJŲ, likusiems Vokietijoje mūsų tautiečiams seneliams, ligonims, vaikučiams ir našlėms parenti. - Apyl. Valdybos nariai per visą spalių mėn. šeštadieniais nuo 11 iki 13 val. ir sekmadieniais po pamaldų budės šv. Juozapo bažn. salėje ir priiminės atnešamas aukas.

Š. m. spalių m. 4 d. (kitą sekmadienį) 6 val. po pietų Excelsior Hall, 172 Flinders Str. įvyks LIETUVIO TRENTINIO TEISMAS.

Kun. P. Jatulis, Archbishop's House, West Terrace, ADELAIDE, S. A.
Kun. L. Kemėšis, St. Brigid's Presbytery, 211 Aberdeen Str., WEST PERTH, W. A.